

світового розвитку стабільна та ефективна зовнішньоекономічна діяльність підприємства можлива тільки за умови розробки з урахуванням факторів впливу на зовнішньоекономічну діяльність, ефективного механізму стратегічного управління конкурентоспроможністю підприємства суб'єкта ЗЕД.

Список використаних джерел:

1. Гіл Ч. Міжнародний бізнес: Конкуренція на глобальному ринку / Гіл Ч.; [пер. з англ. А. Олійник, Р. Ткачук.] – К.: Видавництво Соломії Павличко «Основи», 2001. – 856 с.
2. Драган О.І. Управління конкурентоспроможністю підприємств: теоретичні аспекти: монографія / Драган О.І. – К.: ДАКККіМ, 2006. – 160 с.
3. Клименко С.М. Управління конкурентоспроможністю підприємства: \ \ Навчальний посібник. – С.М. Клименко, О.С. Дуброва та ін. – К.: КНЕУ, 2006. – 527 с
4. Портер М. Конкуренция / М. Портер; пер. с англ. О.Л. Пелявского, А.П. Уриханяна, Е.Л. Усенко, И.А. Шишкиной. – М.: Вильямс, 2005. – 608 с.
5. Саєнко М.Г. Стратегія підприємства: Підручник.-Тернопіль «Економічна думка». – 2006. – 390 с.
6. Фатхутдинов Р.А. Стратегическая конкурентоспособность: учебник / Р.А. Фатхутдинов. – М.: Экономика, 2005. – 504 с.

Місілюк Г.В.

студент,

Науковий керівник: Фоміних В.І.

старший викладач,

ДВНЗ «Університет митної справи та фінансів»

УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ ПІДПРИЄМСТВ

В умовах сталого розвитку ринкової економіки, згідно теоретичних засад формування, роль підприємств, особливо малих та середніх підприємств, зростає кожного дня. При цьому одним із найпростіших, найбільш зрозумілих і показових факторів оцінки ефективності їх функціонування залишається прибуток.

Більшість економістів оцінюють прибуток лише з кількісного боку, що викликає проблеми при врахуванні значущості цього показника під час комплексного аудиту [1]. Не зайвим буде представити декілька визначень прибутку, що надані вітчизняними економістами у різні роки (табл. 1).

Визначення прибутку вітчизняними економістами

С. Ф. Покропивний [2]	Прибуток – це частина виборга, яка залишається у підприємця після сплати усіх витрат на виробничу і комерційну діяльність, тобто це перевищення надходжень над витратами.
І. М. Бойчик [3]	Прибуток – це частина доходу, що залишається підприємству після відшкодування всіх витрат, пов'язаних з виробництвом, реалізацією продукції та іншими видами діяльності.
М. Г. Грещак [4]	Прибуток – це втілений у грошовій формі чистий дохід підприємця на вкладений капітал, що характеризує його винагороду за ризик здійснення підприємницької діяльності, та є різницею між сукупним доходом і сукупними витратами у процесі здійснення підприємницької діяльності

Отже, з усього вищеназваного ми можемо зробити висновок, що прибуток виражає мету підприємницької діяльності та є головним показником її результативності. Окрім цього, як органічно зрозуміло із визначень, прибуток водночас є ціллю підприємницької діяльності, джерелом фінансування, оскільки основним джерелом фінансування підприємств малого та середнього сектору є власні кошти, і джерелом мотивації. Таким чином ми цілком послідовно дійшли висновку, що прибуток – це перш за все економічна категорія, яка не може розглядатися як звичайний кількісний показник, а потребує детального вивчення з метою розробки заходів щодо ефективного управління.

Головна мета управління прибутком на підприємстві – це підтримка сталого добробуту і його поступове збільшення як в конкретний момент часу, так і в перспективі, з урахуванням зміни економічного простору функціонування [1]. Беручи за основу головну мету, сформуємо список завдань, які повинна вирішувати ефективна система управління прибутком на підприємстві.

1. Забезпечувати: максимальний розмір прибутку відповідно до ресурсного потенціалу, оптимальну пропорційність між кількістю прибутку і рівнем ризику, високу якість формованого прибутку, постійне збільшення ринкових позицій і ліквідності підприємства, платоспроможність підприємства у кожний момент часу, виплату доходу на інвестований капітал власникам, формування прибутку відповідно до завдань розвитку на майбутні періоди.

2. Підтримувати: стан інвестиційної привабливості підприємства, конкурентоспроможність у довгостроковому періоді, оптимальне співвідношення оборотних коштів і основних засобів на підприємстві.

Виконання завдань системи управління підприємством можна досягти через:

- збільшення обсягів реалізації продуктів;
- ефективне управління витратами;
- підвищення ефективності використання основних засобів і технічної бази;

- оптимізацію обігових коштів як з позицію їх складу, так і з позиції структури;
- покращення системи управління персоналом задля досягнення вищих показників продуктивності праці.

Таким чином слід говорити про органічну інтеграцію системи управління прибутком у загальну систему управління підприємством, оскільки перша передбачає прийняття великої кількості управлінських і фінансових рішень, які будуть прямо або опосередковано впливати на рівень прибутку.

При цьому важливо зауважити, що ефективне управління прибутком починається із розрахунку потреби у ньому, яке повинно враховувати тактичні та стратегічні цілі підприємства; це забезпечить його органічний розвиток. Тобто від якості й об'єктивності виконаного фінансово-економічного аналізу залежить загальний рівень добробуту підприємства – це прямо говорить про необхідність залучення освічених економістів і фінансистів для аналізу стану і розробки динамічної стратегії розвитку і функціонування.

Отже, висновки: за ринкових умов функціонування підприємств в Україні, вивчення нових стратегій формування та використання прибутку – це одне з найбільш важливих та актуальних питань, яке одночасно можна назвати одним із найбільш складних та об'ємних. Для сталого розвитку підприємства повинні інтегрувати ефективну систему управління прибутком і зробити її складовою загальної системи управління. Правильне виконання наданих у дослідженні завдань дозволить:

- забезпечити підприємству бажаний рівень прибутковості;
- оптимізувати використання виробничих і трудових ресурсів;
- зменшити ризики та оптимізувати систему управління підприємницькою діяльністю.

Питання управління прибутком підприємства потребує подальшого вивчення і розкриття у більш глибоких та значущих дослідженнях вітчизняних і закордонних економістів.

Список використаних джерел:

1. Денисенко Л.О. Шляхи поліпшення процесу формування прибутку на підприємстві [Електронний ресурс] / Л.О. Денисенко, Н.В. Сусик // Київський національний університет технологій та дизайну. – 2013. – Режим доступу до ресурсу: <http://knutd.edu.ua/publications/pdf/TD/2013-1/13dlopnp.pdf>.
2. Покропивний С.Ф. Економіка підприємства / С.Ф. Покропивний. – К.: КНЕУ, 2000. – 528 с.
3. Економічна енциклопедія: У трьох томах, т. 2 / За ред. С.В. Мочерний та ін. – К.: Вид.центр «Академія», 2002. – 952 с.
4. Грещак М.Г. Внутрішній економічний механізм підприємства: Навч. посіб. / Грещак М.Г., Гребешкова О.М. – К.: КНЕУ, – 2010. – 103 с.